

CASTELL DE VULPELLAC

El castell de la l

Recintes emmurallats que amaguen pobles plens d'història se succeeixen a poca distància els uns dels altres: Cruilles, la Bisbal, Peratallada, Palau-sator... i Vulpellac.

QUAN VOLTEU per aquestes terres de l'Empordanet, us serà difícil de distingir on acaba un conjunt històric i en comença un altre. Exactament així passa en la visita a Vulpellac, on tindreu la sensació de no saber quan acaba el recinte del castell i comencen les cases del poble. També hi trobareu informacions confoses

sobre què hi va passar, que desdibuixen una mica la frontera entre la història i la llegenda.

El poble-fortalesa

Arribareu a un nucli antic, realment molt bonic i ben cuidat, que s'articula al voltant del majestuós castell-palau d'estil gòtic tardà del segle XVI, amb finestres geminades i altres detalls renaixentistes. Està situat al costat de la seva antiga església senyorial, dedicada a santa Basalissa. Jardins amb flors i plantes aromàtiques aniran sortint

vostra visita podreu observar que l'edifici manté l'estructura essencial del segle XIV, encara que la major part del conjunt respon a les reformes de la primera meitat del segle XVI –que va fer Miquel Sarriera–, així com a les modificacions que es van dur a terme al segle XVIII, cap a l'any 1725, abans que es convertís en una explotació agrària.

legenda

al vostre pas entre carrers i cases de pedra, tot entrant i sortint, gairebé sense adonar-vos-en, de l'antic recinte clos que protegia les parets del mateix castell.

Hi ha documentació de l'any 1269 referida a la construcció de la fortalesa, en un conveni signat entre el bisbe de Girona i el senyor de Vulpellac. Durant la

Els Sarriera

El castell de Vulpellac també rep el nom de castell dels Sarriera, atesa l'íntima vinculació dels senyors de Sarriera amb la fortalesa durant molts anys.

Guillem de Palol era feudatari dels Peratallada i senyor de Vulpellac, l'any 1287; el domini del castell va passar, el 1322, en poder dels Sant Sadurní. Va ser llavors quan es va iniciar la nissaga, en passar a Guillem Sarriera, pel matrimoni d'aquest amb

Sibil·la de Sant Sadurní, que, a més, va comprar les jurisdiccions del lloc al comte d'Empúries. Amb els anys l'hegemonia dels Sarriera s'estendria també als castells d'Anglès, Montsoriu, Cartellà i Solterra.

SORTIM COM S'HI ARRIBA

A Forallac hi podeu accedir per l'autopista A-7 (Barcelona-la Jonquera). Cal que agafeu la sortida 6 (Girona Nord) i seguïu la carretera C-66 en direcció a Torroella de Montgrí, travesseu la Bisbal d'Empordà i tot seguit entreu a Vulpellac.

Joc de síl·labes

El municipi de Forallac, constituït l'any 1977, va prendre el nom de la primera, segona i tercera síl·laba dels nuclis que el van formar: **F**onteta, **P**eratallada i **V**ulpellac.

Hi va haver personalitats molt reconegudes en aquest llinatge, com Arnau Sarriera, metge famós que va viure al segle XIV, o Joan de Sarriera, nét de Guillem, que va ser general de l'exèrcit del conestable Pere de Portugal i de Renat d'Anjou durant l'enfrontament

armat entre Joan II d'Aragó i les institucions catalanes, a la guerra civil catalana del 1462 al 1472. Miquel de Sarriera, fill d'Antoni Sarriera, senyor de Vulpellac durant la primera meitat del segle XVI, batlle general de Catalunya, fent causa amb els Cartellà, va estar relacionat amb diferents fets, com l'assassinat a Barcelona del baró de Llagostera i de Baldiri d'Agullana. També va ser el protagonista de la transformació del castell en el magnífic palau senyorial que presideix el nucli i de la llegenda que hi està associada, que n'ha marcat, a més, les pedres.

'Ego sum qui peccavi'

En una finestra d'estil renaixentista del 1533 hi ha la inscripció *Ego sum qui peccavi*, que vol dir: 'Jo sóc el que va pecar'. Aquesta inscripció la va fer gravar Miquel Sarriera arreu del palau, a les vigues, a les llindes i també a les rajoles del paviment.

SORTIM RESTAURANTS I ALLOTJAMENTS

Restaurant La Magrana

 Cuina internacional al poble de Fonteta. Seria incompreensible que en marxéssiu sense tastar el recuit.

Pl. Catalunya, s/n
Fonteta
Tel. 972 645 281

Hotel El Pati

 Casa catalana del segle XVIII, al centre de Peratallada, envoltada d'una muralla de pedra natural. L'habitació doble val 150 €.

C/ Hospital, 13
Peratallada
Tel. 972 634 069

Això ha donat origen a la llegenda que ha arribat als nostres dies, i que explica que Sarriera, corsecat per la gelosia i convençut que la seva dona l'enganyava amb el senyor de Cruïlles, la va torturar i emparedar viva en una cambra del castell. Quan va descobrir, massa tard, que les seves sospites eren falses i que només eren calúmnies escampades per aquest senyor en

sentir-se rebutjat per la senyora de Sarriera, també el va fer matar i se'n va anar a Roma a redimir-se. Quan va tornar es va lliurar a una vida de penitència i va fer escriure arreu aquesta cita bíblica.

Està comprovat que Miquel de Sarriera va estar casat amb Violant Margarida Sarroca, però no se sap de què va morir ella. De tota manera, us garantim que la pau i la serenor que es respira durant la visita a aquest llogaret no us transmetrà en cap moment el pes d'aquests crims llegendaris. ■

Per saber-ne més

Ajuntament de Forallac: Tel. 972 645 522
www.forallac.com

sortim
DE
CONCURS

EL CONESTABLE

Hem escrit que Joan de Sarriera va ser general de l'exèrcit del conestable Pere de Portugal, això vol dir la màxima autoritat del regne després del rei. D'on ve la paraula *conestable*? Envieu les respostes a castells@castellscatalunya.com i indiqueu-

hi el vostre nom. Els encertants rebreu un **2x1** per a la visita guiada a un castell de la *Ruta castells de Lleida: un viatge al passat* (Montsonís, Montclar, Pallargues, Florejacs, Vicfred, Arbeca i monestir de Gualter). **Solució del concurs anterior:** Els castells del Gaià són: Aguiló, Santa Coloma, les Piles, Guialmons, Biure, Selmella, Ramonet, Selma, l'Albà, Queralt, Santa Perpètua, Vallespinosa, Pontils, Montclar, Rocamora, Saburella, Pinyana, Montagut, Rodonyà, Querol, Montferri, Vila-rodona, Vilardida, Vespella, Ferran, Montoliu, el Catllar, Altafulla i Tamarit.